

RASSEN BULLETIN

WITLOFRASSEN ZEER LATE TREK 2001

Bij het rassenonderzoek witlof zeer late trek 2001 (augustus-september) is samengewerkt tussen het PPO-AGV te Lelystad, NPW in Herent, het POVLT te Beitem en het FNPE te Arras. Zeven witlofrassen werden op één tot vier locaties geteeld en op vier locaties getrokken.

Platine en Tabor zijn voor de zeer late trek in augustus/september rassen met een nog redelijke lofproductie en een voldoende hoog percentage klasse I. Beide rassen zijn voor de zeer late trek de eerste keuze. Platine heeft een wat buikigere kropvorm en een wat fijnere krop vanwege een lager wortelgewicht, Tabor geeft een wat grovere en slankere krop. Tussen de wortelherkomsten kunnen grote verschillen in lofproductie en lofkwiteit optreden. Dit is mede een gevolg van de N-inhoud van de wortel en het droge stofgehalte. Tabor is gevoeliger voor inwendig rood en Platine voor bruine pit en appelpit. Rikita kan nog een redelijke productie geven maar de kropkwiteit wordt minder en de gevoeligheid voor bruine pit groter. Ook Senator is voor deze trekperiode over zijn hoogtepunt heen. De nieuwe rassen Bejo 1869 (Octaaf) en RZ 75-14 presteerden onvoldoende en zijn voor deze trekperiode ook minder geschikt.

In de tabellen zijn de belangrijkste resultaten als gewogen gemiddelde over de drie laatste jaren, 1999, 2000 en 2001 weergegeven en vervolgens per ras beschreven. Eén ras is teruggetrokken, hiervan worden de resultaten verder niet vermeld. Voor zover van toepassing zijn alle wortelherkomsten en treklocaties in de berekeningen betrokken.

Tabel 1. Productiegegevens witlofrassen zeer late trek gemiddeld over 1999, 2000 en 2001.

ras	gewicht van 100 pennen (kg)	aantal pennen per m ²	lofgewicht (kg)		(1) lof rendement (%)	gewicht % van marktbaar lof			percentage rot(2)
			per m ²	per 100 pennen		klasse I	klasse II	kort van klasse I	
Bejo1869	23,4	334	34,7	10,3	44	91	9	60	0,2
Platine	15,6	484	44,1	9,2	60	73	19	76	1,3
Rikita	16,9	467	44,4	9,6	58	70	22	68	2,3
RZ 75-14	20,3	387	29,0	7,7	41	59	29	62	1,9
Senator	16,7	439	40,4	9,3	57	73	20	66	2,7
Tabor	17,1	420	44,6	10,8	64	76	17	62	0,4
gemiddeld	18,3	422	39,5	9,5	54	74	19	66	1,5

1) lofrendement = (lofgewicht / pengewicht) x 100. 2) % rotte kroppen als percentage van het aantal opgezette pennen.

Tabel 2. Uitwendige en inwendige kwaliteit witlofrassen zeer late trek gemiddeld over 1999, 2000 en 2001 na 1 week bewaring bij 12 °C.

ras	bruine pit		inwendig rood		bruinrand		appelpit		relatieve pit
	% krop	index	% krop	index	% krop	index	% krop	index	
Bejo1869	0	0	10	1,0	10	1,0	10	2,5	63
Platine	31	1,5	16	1,2	4	1,2	17	1,4	54
Rikita	50	1,5	13	1,2	7	1,0	24	1,4	47
RZ 75-14	8	1,3	19	1,3	5	1,2	11	1,5	42
Senator	27	1,3	28	1,4	10	1,4	13	1,5	40
Tabor	14	1,4	37	1,4	15	1,2	0	0	49
gemiddeld	22	1,4	21	1,3	9	1,2	13	1,7	49

1) % krop: het percentage kroppen mét respectievelijk bruine pit, roodverkleuring, bruinrand en appelpit

2) index: mate waarin de aangetaste kroppen de betreffende eigenschap vertonen op een schaal van 1 (licht) tot 5 (zeer zwaar)

3) relatieve pit: pitlengte als percentage van de kroplengte

© Praktijkonderzoek Plant & Omgeving, februari 2001, G. van Kruistum (PPO), B. Duquesne (FNPE), W. Hubrechts (NPW), D. Desmet (POVLT)
Het PPO stelt zich niet aansprakelijk voor eventuele schadelijke gevolgen die kunnen ontstaan bij gebruikmaking van de gegevens.

RASSENBULLETIN

WITLOFRASSEN ZEER LATE TREK 2001

Rasbespreking:

Bejo 1869 (Octaaf) (Bejo Zaden) is in 2001 voor het eerst alleen in Westmaas onderzocht. De resultaten zijn dan ook nog voorlopig. De lofproductie en het rendement is zeer matig, echter het percentage klasse I lof is vrij hoog. Het blad is vrij stevig, maar aan de top soms wat rafelig. De opgezette wortels waren vrij grof en vormden zijspranten. De houdbaarheid was voor de meeste aspecten boven gemiddeld, vooral voor inwendig rood, bruine pit en bruinrand. Wel is dit ras gevoeliger voor glazige pit. Dit ras lijkt voor de zeer late trek over zijn optimum heen te zijn.

Platine (Vilmorin) is nu voor het 3e jaar onderzocht. Het wortelgewicht is vrij laag. De lofproductie is redelijk. Het lofrendement en het percentage kwaliteit I lof lopen in deze trekperiode duidelijk terug. De kroppen zijn mooi gevormd, soms wat buikig, glad van uiterlijk en blijven vrij kort. Voor inwendig rood en voor de andere houdbaarheidseigenschappen scoort het ras rond het gemiddelde. Soms treden problemen op met rode pit.

Rikita (Momont) is voor het 2e jaar onderzocht. In 2001 echter alleen in Arras. De lofproductie is redelijk maar neemt in de zeer late trek duidelijk af. Het percentage klasse I is matig tot redelijk. De topsluiting van de kroppen kan minder mooi zijn door de gekroesde en gekartelde bladranden. De houdbaarheid is redelijk. Het ras heeft wel meer problemen met bruine pit, appelpit, glazige pit en natrot.

RZ 75-14 (Rijk Zwaan) is voor het 2e jaar onderzocht maar komt qua productie en kwaliteit niet sterk naar voren en is ook in deze trekperiode wat gevoeliger voor smet/natrot. Dit nummer wordt door Rijk Zwaan voorlopig teruggetrokken.

Senator (Nunhems Zaden) is voor het 3e jaar onderzocht. De lofproductie en het lofrendement liggen in deze periode rond het gemiddelde. De kroppen van dit ras zijn wat langer en slanker en er kan enig natrot optreden. De pitlengte lag ruim onder de 50 %. Het percentage klasse I is redelijk. Het ras is in deze trekperiode wat minder gevoelig voor inwendig rood maar kan soms last hebben van glazige pitten.

Tabor (Nunhems Zaden) is een oude bekende en is al vanaf 1993 opgenomen als standaardras. Tabor scoort qua productie en kwaliteit wat hoger dan Senator. De kropsluiting is soms wat variabel over de wortelherkomsten. Het ras is in deze trekperiode wat minder gevoelig voor inwendig rood.

© Praktijkonderzoek Plant & Omgeving, februari 2001, G. van Kruistum (PPO), B. Duquesne (FNPE), W. Hubrechts (NPW), D. Desmet (POVLT)
Het PPO stelt zich niet aansprakelijk voor eventuele schadelijke gevolgen die kunnen ontstaan bij gebruikmaking van de gegevens.